

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 2: 78 - AM YISRAEL AT WAR:

PART 1 - REDEEMING HOSTAGES IN EXCHANGE FOR TERRORISTS

OU ISRAEL CENTER - WINTER 2024

• Tragically, over the last 40 years there have been a number of times when hostages have been kidnapped by Arab terrorists and then ransomed for the release of terrorist prisoners held in Israeli jails. Some of the best known cases are:

(i) The Jibril Agreement - a prisoner exchange took place on May 21 1985 between the Israeli government and the Popular Front for the Liberation of Palestine. As part of the agreement, Israel released 1,150 security prisoners in exchange for three Israeli prisoners captured during the First Lebanon War. Many of the Palestinian prisoners released went on to lead the First Intifada which broke out in 1988.

(ii) In October 2000 Hezbollah captured three IDF soldiers in the Sheeba Farms (Lebanon border) area. The soldiers were killed either during the operation immediately afterwards. In a prisoner swap on January 29 2004, Israel released 30 Lebanese and 400 Palestinian prisoners, handed over the remains of 59 Lebanese militants and civilians, and maps showing Israeli mines in South Lebanon. In exchange, Israel received former army colonel Elhanan Tannenbaum and the remains of the three IDF soldiers. It later became known that Tannenbaum had been kidnapped by Hezbollah after being lured out of Israel to engage in an illegal drug deal.

(iii) IDF soldiers Ehud Goldwasser and Eldad Regev were captured along the border by Hezbollah on July 12 2006, sparking the second Israel-Lebanon war. On July 16, 2008, their bodies were returned to Israel in an Israeli-Hezbollah prisoner swap. In exchange, Israel returned to Lebanon a Palestinian terrorist convicted of multiple murders of Israelis and four other Hezbollah fighters captured by Israel during the 2006 Lebanon War, as well as the remains of 199 Hezbollah militants.

(iv) IDF soldier Gilad Shalit was kidnapped by Hamas in June 25 2006 and held hostage by them until his release on October 18 2011. For his release, Israel handed over 1,027 Palestinian and Israeli Arab prisoners.

• Following the October 7th massacres Hamas kidnapped around 240 Israeli hostages. An agreement was reached on November 21 to release 50 hostages in exchange for the release of 150 Palestinian prisoners.

• In this shiur we will examine the classical Torah sources which address the conflicting considerations when negotiating the release of hostages. In Part 2 we will examine whether terrorists should be released in exchange for hostages, given the significant possibility that they will go on to kill and injure others in the future.

A] REDEMPTION OF HOSTAGES IN TANACH

1. (יד) וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיו וַיֵּרָק אֶת-חֲנִיכָיו וַיִּלְתֵּי בֵיתוֹ שְׂמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד-דָּוָן: (טו) וַיַּחַלֵּק עֲלֵיהֶם לַלַּיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּסוּ וַיִּרְדְּפֵם עַד-חֹבֹבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק: (טז) וַיָּשֶׁב אֶת כָּל-הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת-לוֹט אַחִיו וַרְכָּשׁוֹ הַשֵּׁיב וְגַם אֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הָעָם:

בראשית יד:יג-טז

When Avram hears that his nephew Lot has been taken captive by the 4 kings he musters an army and engages in a battle to recover the hostages.

2. (ל) וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שְׂמֵעוֹן וְאֶל-לוֹי עֲבָרְתֶם אִתִּי לְהַבְּאִישְׁנִי בַיָּשֶׁב הָאָרֶץ בְּכַנְעַן וּבְפָרָאִי וְאֲנִי מִתְּנִי מִסְפָּר וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהִזְוִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: (לא) וַיֵּאמְרוּ הַכְּזוּלָה יַעֲשֶׂה אֶת-אַחֲוֹתָנוּ: (כ"ט"י הכזונה - הכפר)

בראשית לד:ל-לא

Consider also the kidnap and rape of Dena by Shechem and the military retaliation by Shimon and Levi to recover her. Ya'akov is very concerned at the impact of their actions in the court of world opinion and the future implications that could have for the family. Shimon and Levi respond that, even if this is a concern, can Jewish lives and blood be hefker? The Chumash purposefully remains unclear as to which approach is correct.

3. (א) וישמע הפנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי (רש"י - אינה חלחה שפחה חסה); (ב) וידר ישראל נדר לה' ולאמר אסנתו ותנו את העם הזה בידי והחמתני את עריהם: (ג) וישמע ה' בקול ישראל ויתן את הפנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: פ

במדבר כא-א-ג

When the king of Arad (who Chazal actually identify as Amalek disguised as Canaanites) raids the Jewish people in the desert and takes a hostage (which Chazal understand to be just one maidservant), the Bnei Yisrael muster an army to defeat them and recover the hostage.

4. (א) ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשוטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: (ב) וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם: (ג) ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: (ד) וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אירבהם כח לבבות: (ה) וישתי נשי דוד נשבו אהילעם היזרעלית ואביליל אשת נבל הכרמלי: (ו) ותצר לדוד מאד כראמרו העם לסקלו כירמה נפש כל העם איש על בניו ועל בנותיו ויתחזק דוד בה' אלהיו: ס (ז) ולאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ונגש אביתר את האפד אל דוד: (ח) וישאל דוד בה' לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ולאמר לו רדף כיהשג תשיג והצל תציל: (ט) וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו:

שמואל א' ל-א-ט

In the time of David, Amalek raided the town of Ziklag¹ and took its civilian population hostage, including two of David's wives. The Jewish people blamed David personally for this tragedy and threatened to kill him. Nevertheless, he was able to muster an army to fight Amalek and recover the hostages.

B] THE IMMENSE TRAGEDY OF HOSTAGES

5. (א) ולאמר ה' אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ונצא: (ב) והיה כראמרו אלך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר ה' אשר למנות ואשר לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי:

ירמיהו טו-א-ב

Yirmiyahu prophecies God's rejection of the Jews who r'l would be left to death, murder, starvation and taken hostage.

6. אמר ליה רבא לרבה בר מרי: מנא הא מילתא דאמור רבנן דפדיון שבוים מצוה רבה היא? א"ל דכתיב: והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר ה' אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי. ואמר רבי יוחנן: כל המאוחר בפסוק זה קשה מחבירו. .... שבי קשה מכולם דכולהו איתנהו ביה.

בבא בתרא ח:

Chazal explain that each of these terrible fates is worse than the previous. Being taken hostage is the worst of all fates since it also comes alongside death, murder and starvation.

C] THE GREAT MITZVA TO REDEEM HOSTAGES

7. פדיון שבויים קודם לפרנסת עניים ולכסותן. ואין לך מצוה גדולה כפדיון שבויים - שהשבוי הרי הוא בכלל הרעבים והצמאים והערומים ועומד בסכנת נפשות. והמעלים עיניו מפדיונו הרי זה עובר על (דברים טו:ו) לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך. ועל (ויקרא יט:טז) לא תעמד על דם רעך ועל (ויקרא כה:נג) לא ירדנו בפרך לעיניך, ובטל מצות (דברים טו:יא) פתח תפתח את ידך לו, ומצות (ויקרא כה לו) וחי אחיך עמך, (ויקרא יט:יח) ואהבת לרעך כמוך, (משלי כד:יא) והצל לקחים למנות והרבה דברים כאלו. ואין לך מצוה רבה כפדיון שבויים.

רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ח הלכה י

The Rambam lists the Torah mitzvot that are fulfilled through redeeming hostages and suggests that there are even more.

To the Rambam's list we could also add:

- Hashavat Aveida: Sanhedrin (73a) includes within this mitzva the obligation of returning 'his own life to him as well.'
- Lo tuchal l'hitalem - 'you shall not shut your eyes to it.' (Devarim 22:3). This negative mitzva is often associated with the positive commandment of hashavat aveida. The Netziv in the HeEmek She'eilah associates this mitzva with saving life.

1. The site of ancient Ziklag is disputed. It is in the Negev, probably close to modern-day Kiryat Gat.

8. רבי איסי איתצד בסיפסיפה. אמר ר' יונתן יכרך המת בסדינו. אמר ר' שמעון בן לקיש עד דאנא קטיל אנא מתקטיל אנא איזיל ומשיזיב ליה בחיילא. אזל ופייסון ויהבוניה ליה

תלמוד ירושלמי מסכת תרומות פרק ח הלכה ד

The Yerushalmi cites a story of one of the Rabbis who was taken hostage. Rabbi Yonatan immediately assumed him to be dead but Reish Lakish refused to accept that. He went to the bandits to rescue the hostages by force if needed and was prepared to kill or be killed. In the end, he was able to negotiate a release of the hostages.

- Chazal rule (Bava Batra 8a) that one may even sell a Sefer Torah to raise money for pidyon shevuyim.

9. מצינו מצוה שהיא מכלל הצדקה וגדולה היא מן הצדקה, והיא נקראת פדיון שבויים. ומצוה רבה היא ... ואפשר לומר כי לגודל המצוה שבח הקדוש ברוך הוא את עצמו בה בדבור ראשון של אנכי הוא שאמר (שמות כ) אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו' ולא אמר 'אשר בראתי שמים וארץ'. כי רצה להזכיר המצוה והוא מצות פדיון שבויים של ס' רבוא יותר מן הפלא העצום של בריאת העולם. והוא יתברך צונו והלכת בדרכיו.

רבינו בחיי, ספר כד הקמה - צדקה

Rabbeinu Bachya ben Asher suggests that God's opening of the 10 Commandments as the God who took Am Yisrael out of Egypt, as opposed to the God of Creation, is to stress His role in redeeming the nation from captivity. In turn we are to imitate God through the mitzva of Vehalachta Miderachav.

D] HALACHIC LIMITS ON REDEEMING HOSTAGES

10. ... אין פודין את השבויים יותר על כדי דמיהן מפני תקון העולם. ואין מבריחין את השבויין מפני תקון העולם. רבן שמעון בן גמליאל אומר מפני תקנת השבויין.

משנה מסכת גיטין פרק ד משנה ו

The Mishna lists various halachic decrees by Chazal due to 'tikkun olam' - measures which are required in the bigger picture to maintain the balance and functioning of society and the welfare of the Jewish community. Two of these are:

- not to redeem hostages for more than their 'monetary value'.
- not to assist hostages in escaping. Rabban Gamliel considers this second decree to be for the benefit of other remaining hostages.²

11. איבעיא להו: האי מפני תיקון העולם - משום דחוקא דצבורא הוא או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפין?

גיטין מה.

The Gemara asks the reason for the decree not to overpay for hostages. Is it (a) due to financial pressure this places on the Jewish community; or (b) so as not to encourage the future capture of additional hostages?

12. או דילמא - ... ונפקא מינה אס יש לו אז עשיר או קרוב שרולח לפדותו צדמים הרבה ולא יפילו על הצור.

רש"י שם

Rashi gives one practical application of the difference between these two reasons - where the captive has a wealthy family who are prepared to ransom him with their own funds. There is no concern here about financial pressure on the community, but there is still a concern that this will encourage future taking of captives.

13. אין פודין את השבויים ביתר על דמיהן מפני תקון העולם - שלא יהיו האויבים רודפין אחריהם לשבותם. ואין מבריחין את השבויים מפני תקון העולם - שלא יהיו האויבים מכבידין עליהן את העול ומרבים בשמירתן.

רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ח הלכה יב

The Rambam rules clearly like the second reason - that overpaying a ransom will encourage future hostage taking. Similarly, we may not try and break some of the hostages out of captivity since this may bring more pain and suffering to the remaining hostages. This is also the opinion of the Rif and Rosh.

2. For Rabban Gamliel the concern is that if some hostages escape those who remain in captivity will be treated more harshly. As such, where there will be no hostages will remain in this prison after the escape, Rabban Gamliel will permit assisting the escape. The Chachamim would still prohibit this since future hostages may be treated badly as a result.

14. ג כל רגע שמאחר לפדות השבויים, היכא דאפשר להקדים, הוי כאילו שופך דמים.

ד אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהם מפני תיקון העולם - שלא יהיו האויבים מוסרים עצמם עליהם לשבותם. אבל אדם יכול לפדות את עצמו בכל מה שירצה. וכן לת"ח, או אפילו אינו ת"ח אלא שהוא תלמיד חריף ואפשר שיהיה אדם גדול, פודים אותו בדמים מרובים.
ה אין מבריחין השבויים מפני תיקון העולם - שלא יהיו האויבים מכבידים עולם עליהם ומרבים בשמירתם. ....

שולחן ערוך יורה דעה הלכות צדקה סימן רנב סעיף ג-ה

The Shulchan Aruch also rules this way, but gives two exceptions to the general halacha not to overpay a ransom: (i) a person may give any amount of money to ransom themselves³; and (ii) the community may overpay to ransom a talmid chacham or even a younger brilliant talmid who will likely become a great talmid chacham.

- Clearly the underlying concern in overpaying for the redemption of hostages is not to encourage future hostage taking. The issue of financial pressure is less relevant, but may kick in if other reasons do not apply.
- The importance of redeeming talmidei chachamim underlines the importance of ensure that the Jewish community continues to have Torah leadership in the future. This outweighs the concern for potential future hostage taking.

15. ת"ר: מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי. אמרו לו: תינוק אחד יש בבית האסורים, יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים. הלך ועמד על פתח בית האסורים, אמר: (ושעיהו מב: כד) *מִי־נָתַן לְמַשְׁפָּה יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל לְבָזִים?* ענה אותו תינוק ואמר: (שם) *הֲלֵינָא ה' זֶו חֲטָאֵנוּ לוֹ וְלֹא־אָבֵנוּ בְדַרְכֵי הַלֵּל; וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ.* אמר - מובטחני בו שמורה הוראה בישראל. העבודה! שאיני זז מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו. אמרו: לא זז משם עד שפדאו בממון הרבה. ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל. ומנו? רבי ישמעאל בן אלישע.

גיטין נח.

The halacha permitting overpaying in certain cases is based on a Gemara relating to the churban in which R. Yehoshua ben Chanina redeemed a bright young boy who later became the Torah leader R. Yishmael ben Elisha. But what specifically was the reason for the exception in this case?

16. כל ממון שפוסקין עליו - כי איכא סכנת נפשות פודין שבויין יותר על כדי דמיהן .... אי נמי משום דמופלג בחכמה הכי.

תוספות גיטין נח. ד"ה כל ממון

17. דלא ליגרבו ולייתו - .... ור' יהושע בן חנניא דפרקיה להבוא תינוק בממון הרבה צהניזקין (לקמן דף נח). לפי שכיח מופלג בחכמה. אי נמי צשעת חורבן הבית לא שייך דלא ליגרבו.

תוספות גיטין מה. ד"ה דלא ליגרבו

Tosafot give three potential reasons why it was permitted to redeem the child for an excessive sum of money:

- since there was actual life-threatening danger to the child in this case.
- since the child had the potential to become an exceptional talmid chacham.
- since this was a time of churban.

- What does Tosafot mean by a 'life-threatening' situation. Isn't every situation of hostage taking a potentially life-threatening situation? Clearly, Tosafot understand that some hostage situations present a greater risk than others. Although this reason does not appear in the Rambam and Shulchan Aruch, we will see that it does figure in some later poskim.

- As to the exceptional case of churban, the Meiri and Ramban understand that it refers to situation where hostage taking is so common that there is no real concern of increasing it⁴.

- We saw above that the consideration of the child becoming a Torah leader is ruled in the Rambam and Shulchan Aruch.

- In fact, this became a practical question when, on 6 September 1970, TWA Flight 741 was hijacked by the PFLP Palestinian terrorist organization and rerouted to Jordan⁵. On board was Rav Yitzchak Hutner, his wife, daughter, and son-in-law, R. Yonatan David. The terrorists freed the non-Jewish passengers and held the Jewish passengers hostage on the plane for one week, after which the women and children were released and sent to Cyprus. The hijacked airplanes were subsequently blown up by the terrorists.

3. Many poskim rule that one may also not overpay for a family member, but the poskim are divided on whether this also applies to a spouse (see Shulchan Aruch EH 78 and commentaries).

4. Rav Osher Weiss also suggested that in a time of churban there is an increased need to raise the morale of the people. This may permit recovering hostages in situations which would otherwise be prohibited.

5. King Hussein saw the hijack on Jordanian territory as a revolution by Yassar Arafat and the Palestinians and on September 16, Hussein declared martial law. For the next 10 days, in what became known as "Black September," Jordan bombed Palestinian terrorists' bases and Jordanian forces were deployed - killing thousands of terrorists, capturing many of their important leaders and driving Arafat and his terrorist group into Lebanon.

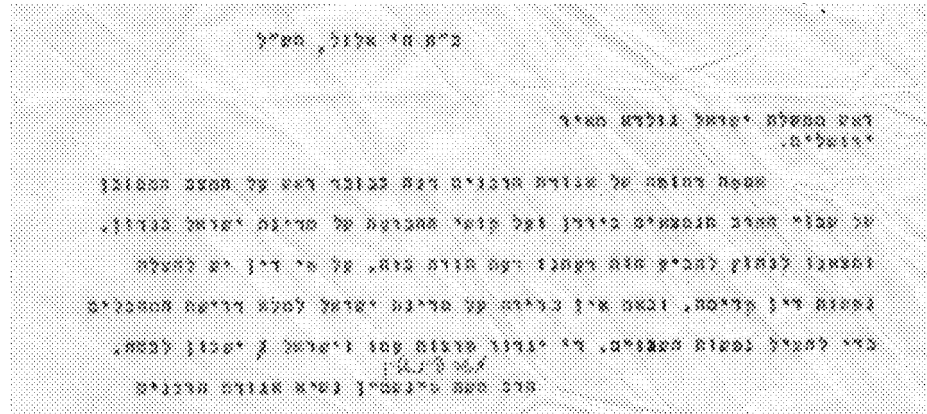
- The remaining 40-plus Jewish men continued to be held hostage in and around Amman, Jordan. Rav Hutner was held alone in an isolated location while Klal Yisrael davened for his safe release. He was eventually reunited with the rest of the hostages on 18 September, and was finally released on 26 September and flown together with his family members to Cyprus. Israeli MK R. Menachem Porush chartered a private plane to meet the Hutners in Nicosia.

- There were many people who wished to raise a ransom to release Rav Hutner. However, Rav Ya'akov Kaminetsky was strongly against such a plan as he felt it would be a chilul Hashem to release Rav Hutner without the other hostages. Rav Kaminetzky also ruled that it was forbidden to negotiate with the terrorists because we are at war and must not yield to terror. He understood that the heter to pay large sums for the release of a talmid chacham applied only during peace time and not when the Jewish people were at war.

- However, Rav Moshe Feinstein disagreed and wrote the following letter to Israeli Prime Minister Golda Meir.

18.

An urgent meeting of the Rabbinic Council held a solemn discussion about the dangerous state of the captives in Jordan and the difficulty of the State of Israel to reach a decision on the matter. We saw fit to express our opinion, the opinion of the Torah on this matter. In Jewish law, saving a life takes precedence. If there is no choice, the State of Israel must comply with the terrorists' demand in order to save the hostages' lives. May God protect His people and may the Jewish people live in peace. Rabbi Moshe Feinstein, President of the Rabbinic Council.

E] REDEEMING HOSTAGES WHOSE LIVES ARE DIRECTLY THREATENED

- We saw the view in Tosafot that justifies paying a higher price for the redemption of hostages where their lives are directly threatened.
- This is based on the reality that most hostages were taken in order to extort money from their family and community. As such, they were worth far more alive than dead and their lives would normally be preserved. However, sometimes the captors were simply murderous Jew-haters who were more interested in causing pain and suffering to the Jewish people and who would not hesitate to murder the captives.

19. וי"א דכל היכא דאיכא חששא דמיתה פודין אותן בכל ממון שיכולין לפדותן. ולא מסתבר דכל שזי כולכו איתנהו זיה! ועוד דגזי אשה איכא חששא דערייות ולא חששו ואף על גב שקרקע עולם היא היב להם לחוש. ומסתברא תלמיד חכם פודין אותן בכל ממון שזעולם וליכא משום דוחקא ולא משום איגרוויי שאם אצדו ישראל ממון או מתו משונאיכהם הרבה יש לנו כיולא צהם ות"ח אין לנו כיולא צו.

חדושי הרמב"ן גיטין מה.

The Ramban rejects this reason since all hostage situation are potentially life threatening and also because it does not differentiate between men and women, notwithstanding the great danger of sexual violence to women which justifies prioritizing their redemption. He prefers the exception relating to rescuing a Talmid Chacham since their loss is often irreplaceable and affects the wider community.

20. .... על דבר הנער הנתפש בידי ישמעאלים שטענו עליו שנתפס עם הזונה הישמעאלית. ורוצים לדונו במיתה או באונס המיר דת חס ושלום. אם הקהל יצ"ו חייבים לפדותו במצות פדיון שבוים? ועוד שהוא פשע בעצמו שמסר את עצמו בשביל תאווה העבירה לסכנת נפשות. ואם חייבים לפדותו אם החיוב הוא אפילו יתר מכדי דמיו. ומהו פל' בכדי דמיו ...

תשובה - דבר פשוט הוא .... דיש לנער זה דין מצות פדיון ואין טענה לפטור מחיוב פדיונו מטעם שהוא פשע בעצמו .... אמנם נ"ל פשוט דאין מחוייבים לפדותו יותר מכדי דמיו. ולא ידעתי מהיכי תיתי שיעלה על הדעת שיהיו מחוייבים לפדותו יותר מכדי דמיו דמ"ש משאר שבויים חוץ מת"ח? ....

עוד יש להביא ראיה מתשובת רבינו יעקב ווי"ל (סי' קמ"ח) במעשה של אשתו ונינו של כמ"ר אברהם עזרא שהי' נתפסים למות ביד שלטון אחד גם רצו להפך הילדה לדת ישמעאלים, שפדה אותם ר' דוד בעד אלף זהובים וטען עליו אברם עזרא הנ"ל ולא רצה לשלם לו מחמת שפדה אותם יותר מכדי דמיהם. ולא השיב עליו רבינו יעקב הנ"ל לסתור טענתו לומר שאין הדין כן אלא שפודין הניתנה להריגה אפ"ל יותר מכדי דמיהן .... אם כן ש"מ דאפ"ל בהניתנים להריגה אין פודין אותם יותר מכדי דמיהן ...

ש"ת מהר"ם מלובלין סימן טו

The Maharam Lublin⁶ rules that danger to life and danger of apostasy are NOT considerations which require a hostage to be redeemed for a very high price. He also rules that the fact that the hostage may also have committed a crime is not itself a reason to exempt the community from redeeming him⁷.

21. (ד) יותר ע"י צאשגל אצרהס צסס שו"ת נחלה ליהושע דצמקוס דאיכא למיחש לקטלא פודין. ועיין צתשובת יד אליהו סימן מ"ג שלא כתב כן אלא דאפילו צעומד להריגה אין פודין יותר מכדי דמיו דתירולא קמא שצתוספת פרק הניזקין לא קאי אליצא דאמת ע"ש. וכ"כ צתשובת מהר"ם לוצלין ... ועיין צספר צה"י סק"צ כ' צסס הגאון מהרש"ק שנעלס ממנו דצרי תוספת צגיטין ה"ל דאס ציקשו להרגו פודין ע"ש. אך צתשובת כנסת יחזקאל סימן ל"ח השיג עליהס משוס דהאי תירולא דסכנת נפשות לא שייך אלא אס טעמא משוס דוחקא דלצבורא. אצל לטעמא דלא לגרצו הסצרה להיפך – דאס צס"ג פודין ירלו להרוג את השצויס כדי שיפדו יותר מכ"ד וגס יגרצו וירלו להרוג! ...

פתחי תשובה יורה דעה סימן רנב ס"ק ד

The Pitchei Teshuva⁸ quotes the Maharam Lublin, but also brings opposing views (including the Beit Hillel⁹ and the Maharshak) who follow the position of Tosafot that danger to the life of the hostage justifies excessive payment.

However, the Kennest Yechezkel¹⁰ rules that danger to life is NOT a consideration and suggests that this position of Tosafot is actually only relevant according to the position in the Gemara that the reason not to overpay is financial burden on the community, which is not the view we follow. In fact, according to the concern that the hostages will take more captives, logic dictates that we should NOT pay too much for captives in mortal danger since this will simply encourage the captors to be more brutal in future.

- As such, there is a dispute among the poskim as to whether danger to the lives of the hostages should be a consideration in overpaying for their release.
- We will see below and in Part 2 of the shiur to what extent all of these considerations are relevant to our current situation in Israel and the tragic plight of the hostages held by Hamas

F] THE CASE OF THE MAHARAM OF ROTHENBURG

- One of the most infamous cases of hostage taking in Jewish history was the capture of the R. Meir of Rothenburg in 1286. Following increased anti-Jewish decrees in Germany and the murder of many of his students, including the Mordechai and the Hagaot Maimoniyot, the Maharam left Germany with family and followers. He was captured in the mountains of Lombardy, having been recognized by a baptized Jew, and imprisoned in a fortress near Ensisheim in Alsace. A large ransom of 23,000 marks silver was raised for him by R. Asher ben Yehiel (Rosh) who later escaped to Spain. However, the Maharam refused it for fear of encouraging the imprisonment of other rabbis.
- The Maharam died (of natural causes) in prison after seven years. Fourteen years after his death, a ransom was paid for his body by Alexander Wimpfen¹¹, who was subsequently laid to rest beside him in the Jewish cemetery of Worms.

6. R. Meir Wolf b Gedalya, Poland (1558-1616). Among his talmidim were the Shela and the father of the Shach.

7. This is case dependant and where paying for the release of this particular hostage would be a chilul Hashem this WOULD be a relevant consideration. In some cases, there is a greater chilul Hashem in redeeming them and in other cases there is greater chilul Hashem in leaving them captive. It is important to note that the halachic conversation about redeeming prisoners relates to situations in which Jews were imprisoned without due process and where there was effectively no rule of law. In modern Western countries this is no longer the case. See R. Michael Brody's analysis of this issues in https://www.broydeblog.net/uploads/8/0/4/0/80408218/prisoner_exchanges__2008_.pdf. R. Brody quotes from Rabbi Yehuda Goldreich who recounts: "I asked Rabbi Shlomo Zalman Auerbach about a particular Jew who stole a large sum of money and was caught by the police in America. He was sentenced to a number of years in prison in America. Was it proper to assist in the collection of money for him [we were speaking about a large sum of \$200,000] in order to fulfil the mitzvah if redeeming captives to have him released from prison? When Rabbi Auerbach heard this he stated "Redeeming Captives?! What is the mitzvah of redeeming captives here? The mitzvah of redeeming captives is only when the gentiles are grabbing Jews, irrationally, for no proper reason, and placing them in prison. According to what I [Rabbi Auerbach] know, in America they do not irrationally grab Jews in order to squeeze money from them. The Torah says 'do not steal' and he stole money - on the contrary, it is good that he serve a prison sentence so that he learns not to steal."

8. R. Avraham Zvi Eisenstadt, 19th century Lithuania.

9. R. Hillel b. Naftali, 17th century Poland and Germany.

10. Rav Yechezkel Katzenellenbogen, 18th century Poland/Germany.

11. The Chida writes (in Seder Hadorot) that the Maharam came to Wimpfen in a dream and offered him the two options - that all his descendants would be wealthy or that he would be rewarded in Olam Haba, and Wimpfen chose the latter.

22. שמעתי על מהר"ם מרוטנבר"ק זכרונו לברכה שהיה תפוס במגדול אייגזהם כמה שנים, והשר תבע מן הקהלות סך גדול. והקהלות היו רוצים לפדותו ולא הניח. כי אמר אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהם. ותמה אני מאחר שהיה תלמיד חכם מופלג ולא היה כמותו בדורו בתורה ובחסידות, ושירי לפדותו בכל ממון שבעולם. ואם מרוב ענותנותו לא רצה להחזיק עצמו כתלמיד חכם מופלג, מכל מקום היה לו לחוש על ביטול תורה, כאשר כתב בעצמו, שהוא היה יושב בחושך וצלמות בלי תורה ואורה, והיה מקונן שלא היו אצלו ספרי הפוסקים והתוספות. ואיך לא היה חש לעון ביטול התורה, מאחר שרבים צריכים לו!?

ובודאי דעתו היה שאם יפדו אותו אם כן יש למיחש שלא יעשו כן כל השרים לתלמיד חכם המופלג שבדור, בעבור רוב הממון עד שלא יספיק ממון הגולה לפדותם, ותשתכח התורה מישראל. כי גם שמעתי שהיה בדעתו הצורך לתפוס גם הרא"ש תלמידו. ונודע לו וברח לטוליטילא, ונצול ברחמי וברב חסדיו. ומשום הכי אמר החסיד מוטב שתאבד מעט חכמה היתרת מישראל ממה שתאבד חכמת התורה עיקר.

ים של שלמה מסכת גיטין פרק ד סימן סו

R. Shlomo Luria (in the Yam Shel Shlomo) explains that, even though the Maharam was the Torah leader of the generation, he was concerned that if a very large ransom was paid¹², other great gedolim would be captured and the Jewish community would be left without Torah leadership.

23. והאידינא אנשי גומלי חסדים בארץ תוגרמא והסמוכים להם פודים השבויים יותר ויותר מכדי דמיהם. והיינו דמוותרים על דוחקיהו דציבורא שלהם, ה' יוסף על שכרם, ופעולתם לפני ה' צפון בעולם הבא. גם בעו"ה לע"ע נתמעטו ישראל בגולה, ויש לחוש על יתר הפלטה, שלא תכבה גחלת ישראל. וגם לעת הזאת מכבידים על ישראל יסורים וענויים לכופם כדי לעבור על הדת ולעשות מלאכה בשבת שלא לצורך. גם אם לא יפדו אותם איכא למחש לרוע לבם, שלא יהרגו אותם, ובסכנת נפשות פודין יותר מכדי דמיהן.

ים של שלמה מסכת גיטין פרק ד סימן סו

The Yam Shel Shlomo also writes that the custom his time was for the community to overpay ransom for hostages, either because their lives were in danger or because oppression of the Jews and against Torah was so severe that whatever the Jewish community did would not be likely to make it any worse¹³.

G] HOW MUCH IS TOO MUCH?

• As we saw above, the Mishna prohibits paying 'too much' for the redemption of hostages. Since a life is priceless, how are we to calculate this limit?

24. כבר נהגו כל ישראל לפדות את השבויים יותר מכדי דמיהן הנמכרים בשוק שהרי זקן או קטן אין שוה בשוק יותר מעשרים דינרין ופודין אותו בק' או יותר! וטעמא דמנהגא הוא משום דקי"ל דטעמא הוא דילמא ליגרו וליתו וימסרו עצמן לשבות מהם. הרי אנו רואים בזמן הזה שהשבאים אין יוצאים לכתחלה בשביל ישראל אלא לכל מי שימצאו. הילכך אפילו שפודין אותם יותר ממה ששוה בשוק כיון שאין פודין אותם יותר ממה שנפדין שאר עכו"ם מותר. והנח להם לישראל שהם גומלי חסד בני גומלי חסד.

והכי איכא למידק ממתני' דלא קתני 'אין פודין את השבויים יותר מכדי שיוויין' אלא 'יותר מכדי דמיהן' - משמע דמיהן של שבויים הרגיל בכל השבויים. אבל לפדות אותם יותר מכדי שאר השבויים של שאר לשונות עכו"ם אין ראוי, דהא איכא למיחש דילמא כיון שפודין אותם יותר משאר השבויים יצאו לכתחלה לבקש יהודים וימסרו עצמם עליהם....

וא"ת הרי אנו רואי' שפודין אותן יותר מכדי דמי שאר השבויים ומעשים בכל יום כן וכל המרבה להתעסק במצוה זו הרי זה משובח. וי"ל דסמכו להם על א' מג' או ד' טעמים חדא שיש עכו"ם שבו שפודין אותו בערך זה שאנו פודין הישראל. ואע"פי שזה משלו וזה משל אחרים או שזה עכו"ם חזק ואמיץ לעבודה וזה הישראל חלש וכחוש לזה, מ"מ לא יהיה נגמתו של השבאי לבקש ישראל אלא לבקש בעלי פדיון גדול. א"נ שמא יש בתוכם חכם שפודין אותו בכל ממון או אפ"ל שאין עתה ת"ח אם יש בהם מי שמוכן לזה פודין אותו בכל ממון. או שמא יש בהם קטנים יעבירו על הדת נמצא שאין אנו פודין אלא הדת ובדרך כלל כופין אותם לחלל שבתות ומועדות ומיסרין אותם ביסורים קשים ממות.

ואע"פי שיש לבעל הדין לומר על כל התנאים הללו אומר התנא אין פודין את השבויים יותר מכדי דמיהן, מ"מ יש לדחות דדילמא לאו איירי התנא בשבויים דאית בהו כל הני דאמרן. וכיון שהדבר ספק הנח להם לישראל ויחזיקו במדה כיון שהם שמחים וששים בה יש להם בזה שכר גדול. ותו שאין אנו כופין אותם אלא הם בעצמם מתנדבין אין כאן בית מיחוש. ומצוה רבה איכא ויפה נהגו להחזיק במדת אברהם אע"ה דכתיב (תהלים מז"ג) נְדִיבֵי עֲמִים [נְאֻטְפִין] עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.

שו"ת רדב"ז חלק א סימן מ

The Radvaz rules that the relevant limit is what non-Jews pay for their captives. And even though he notes that the Jewish community paid even more than that to redeem their hostages, he tries to find halachic justification for that and praises the Jewish nation for their kindness, mercy and generosity as children of Avraham Avinu.

12. The non-Jews may not have been aware of the status of Maharam when they captured him. Payment of an enormous ransom would make them aware of this and increase the likelihood that they would pursue other Torah leaders to extort large sums of money.

13. Both of these reasons follow the position of Tosafot that we saw above.

- In most Western countries it is considered against public policy for the family of a kidnap victim to pay a ransom for the person kidnapped. This effectively lowers the 'appropriate' ransom value in these constituencies to zero.
- Kidnapping to extort a ransom is in fact a rare crime in most of these jurisdictions.

H] THE ZECHUT OF BEING PART OF THE JEWISH PEOPLE - EVEN IN TIMES OF DISTRESS

- Rav Hutner was asked by his son-in-law, R. Yonatan David, what he was thinking about during the terrible ordeal of the hijack. He responded that he was thinking about a Rashi on Yevamot 47a.

25. תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: 'יודע אני ואיני כדאי' מקבלין אותו מיד.

לבמות מז.

When we interview a convert we should explain to them that the Jewish People are severely persecuted and ask if they really want to join such a community. If they answer - 'I know and I am not worthy', we accept them immediately.

26. ואיני כדאי – ואיני ראוי להשתתף בצרתן ומי יתן ואזכר לך.

רש"י שם

Rashi explains that one has to be worthy of being part of the Jewish nation in the times of their suffering and not everyone has that merit.¹⁴

- In Part 2 we will examine the issue of whether it is acceptable to release terrorists in exchange for hostages.
- We will also begin to consider the more fundamental question of whether ANY of these sources are actually relevant to the situation in which the State of Israel finds itself today. What are the halachic principles which govern the actions of a sovereign state? Are they to be found in Shulchan Aruch and, if not, where are their sources.
- In Part 3 we will examine the question of whether there are mitzvot and halachot specific pertaining to war, especially in the way it is fought today.

14. See Rav Pinchas Gross at <https://outorah.org/p/121893/>